

После последње промене власти једни су их оптуживали да њихов национализам и јавни наступ иде на руку владајуће партије, други пак да су лажне патриоте. Огњен Јанковић и Феђа Димовић из Београдског синдиката одговарају да се поделе на "лево или десно" њима намећу, али да они "пливају између те две ватре" због чега су константно на удару критика.

Присећајући се првог сусрета пре пет година, када су снимали епизоду емисије Да сам ја неко, Огњен Јанковић подсећа и на тему о којој су тада говорили - одласку младих из Србије, а која је, како каже, и даље горућа.

Оцењује да је од тада доста младих отишло, али да се након пада надстрешнице Железничке станице у Новом Саду појавила, како каже, група младих за коју још увек постоји нада да ће остати.

"Појавила се група младих која се успут организовала и сад је један озбиљни покрет, иза кога смо сви стали, који су рекли да неће да иду, да је ово можда последња шанса ове генерације која завршава факултете и налази се на том неком кућном прагу, спакован је кофер, али да ли ће да га узме, пређе кућни праг и оде или ће да каже 'нека га, ајде да видимо, можда га и распакујем и вратим назад'. Ми се надамо да ће распаковати и да те

ствари неће отићи, да ће преузети ову земљу”, казао је Јанковић у емисији Да сам ја неко.

Феђа Димовић додаје да млади имају жељу да напусте Србију јер се проблеми нагомилавају, а ми их, како каже, годинама не решавамо.

“Када смо водили тај разговор, пре пет година, имам осећај да је сада у односу на тада десет пута горе, а ми смо тада већ причали да је ситуација неиздржљив, да млади одлазе”, подсећа се Феђа оцењујући да се чини како је сада дошао тренутак “бити или не бити”.

Он напомиње и да има утисак да не знамо шта је патриотизам, већ да се константно налазимо између две крајности које су, истиче, дубоко супротстављене.

“Сад ти требаш да пливаш између те две ватре и то је константно позиција да си на удару, ако хоћеш да се нађеш на страни на којој се налази Београдски синдикат, а на којој се, ја мислим, налази сада и студентски покрет”, каже Феђа.

Огњен додаје да управо песма Београдског синдиката “Лажне патриоте” са последњег албума Ел Салвадор” савршено одговара тој теми.

“Када смо ми почели искрено да причамо о неким темама, онда је то почело да се зове да ли смо ми десно или лево – ми нисмо одрасли тако. Нисмо одрасли учени: ‘децо, сад сте дошли у један период, сада једна врата воде лево, друга десно’. То није постојало, то су нама наметнули”, сматра Огњен.

Моћ Београдског синдиката

Музика Београдског синдиката скупља “мале мудрости” свакодневних синдиката, каже Огњен, додајући да је моћ њихове музике управо у томе што памти.

“Многе реченице смо ми записали, то је моћ Синдиката. Ти на крају дана када све прође и када се угасе светла, када било ко од нас оде и пусти то мало да слуша, ту ће да нађе свашта, свакакве наше буре и закључке”, објашњава Огњен.

“Толико је то испреплетено да после неког времена не знамо ко је тачно коју риму смислио, него то постаје заједничко”, додаје Феђа.

Присећају се и стихова које никада нису објавили.

"То је увек било нешто интимно, везано за неки наш моменат. Имала је чувена песма 'Патуљци' која је била врло занимљива јер је метафорички приказ Београдског синдиката и нашег друштва, објашњена кроз живот патуљака у неком руднику", открива Феђа.

(Н1)